

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 3.7.2012

COM(2012) 352 final

2012/0169 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o sděleních klíčových informací týkajících se investičních produktů

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2012) 187 final}

{SWD(2012) 188 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Tento návrh se týká zvýšení transparentnosti v rámci investičního trhu pro retailové investory.

Retailové investiční produkty, které zahrnují investiční fondy, retailové strukturované produkty a určité typy pojistných smluv užívané pro investiční účely, mají zásadní význam pro uspokojení potřeby občanů EU, pokud jde o produkty, které umožňují vytvářet úspory a investice a současně přispívají ke zvýšení efektivity kapitálových trhů, jež pomáhají financovat hospodářský růst EU.

Mezi retailovými investory a subjekty, které uvedené produkty vytvářejí a snaží se je těmto investorům prodat, však existují asymetrické informace o investičních produktech. Retailoví investoři proto nemají dostatečné předpoklady pro ochranu svých nejlepších zájmů. Informace o možných investicích, které jsou těmto investorům poskytovány, jsou často zavádějící a příliš složité a je obtížné podle nich hodnotit nebo srovnávat rizika produktů a náklady s nimi spojené. Tato situace oslabuje efektivitu investičních trhů a vede ke zvyšování cen pro investory. Přispívá rovněž přímo k tomu, že retailoví investoři nakupují nevhodné produkty a vznikají jim škody v důsledku neočekávaných nákladů nebo ztrát, nevyužitých příležitostí a v nejhorším případě může dojít až ke ztrátě životních úspor, která má dramatický dopad na kvalitu života jednotlivců i rodin.

Stávající informační povinnosti se liší spíše v závislosti na právní formě produktu než podle ekonomického charakteru nebo rizik, která z něho pro retailové investory vyplývají. Porovnatelnost, srozumitelnost a prezentace informací se liší, takže pro průměrného investora může být problémem provést nezbytné porovnání jednotlivých produktů. Poskytování informací o produktech se skutečně často zaměřuje spíše na snižování právních rizik pro tvůrce než na efektivní, otevřenou a vyváženou komunikaci s potenciálními zákazníky o produktu v takové formě, které zákazník pravděpodobně porozumí a využije jí. Informace – s výjimkou propagačních materiálů – jsou zpravidla příliš obsáhlé a dostatečně nezdůrazňují klíčové body nebo informace.

Význam řešení těchto problémů v současné době ještě vzrostl v důsledku finanční krize. Retailoví investoři utrpěli ztráty z investic, jejichž rizika nebyla transparentní nebo jim tito investoři neporozuměli. Retailové investiční produkty, včetně retailových strukturovaných produktů nebo pojistných smluv pro investiční účely, navíc často byly a i nadále jsou nabízeny retailovým investorům jako náhrada za jednoduché produkty, jako jsou například spořicí účty, ačkoli retailoví investoři ne vždy rozdíl mezi nimi chápou. V této souvislosti došlo k propadu důvěry investorů: z nedávného průzkumu provedeného mezi spotřebiteli v rámci celé EU vyplynulo, že jejich důvěra ve finanční služby je nižší než ve všechny ostatní hospodářské odvětví.

Obnovení důvěry na pevném základě má zásadní význam. Zejména je nutné zdokonalit ustanovení o transparentnosti tak, aby fungovala ve prospěch retailových investorů a zohledňovala jejich potřeby.

EU již podnikla inovační kroky a připravila pro SKIPCP dokument obsahující klíčové informace pro investory. Tento materiál byl vytvořen zcela novým způsobem na základě důkladného testování přístupů ke zveřejňování informací retailovými investory samými s

cílem poskytované informace co nejvíce zkrátit, zjednodušit, zaměřit na investory a zajistit, aby byly pro průměrného retailového investora srozumitelné.

Tímto způsobem bylo tedy dosaženo zlepšení v oblasti zveřejňování informací za SKIPCP, avšak u širší škály retailových investičních produktů k takovému zlepšení nedošlo. V současné době je proto nezbytné zajistit řešení pro všechny tyto produkty: evropským retailovým investorům by měly být vždy k dispozici pro kterýkoli investiční produkt, o němž uvažují, krátké, srovnatelné a standardizované zveřejňované informace, které jsou v této důvodové zprávě označovány jako „sdělení klíčových informací“.

U zrodu tohoto návrhu na vznik sdělení klíčových informací v rámci celé EU stála žádost Rady ECOFIN z května 2007 směřovaná na Evropskou komisi, aby přezkoumala provázanost právních předpisů EU vztahujících se k různým druhům retailových investičních produktů.

První fáze práce vyvrcholila přijetím sdělení Komise o strukturovaných retailových investičních produktech v dubnu 2009. Komise v tomto sdělení dospěla k závěru, že udržitelné a uspokojivé regulatorní prostředí pro prodej retailových investičních produktů a související informační povinnosti lze zajistit pouze prostřednictvím legislativních změn na evropské úrovni, neboť nedostatek účinných pravidel na evropské úrovni potvrdil nejednotnost postupů v různých odvětvích. V tomto sdělení byly vytčeny dvě oblasti dalšího úsilí: pravidla týkající se prodeje a pravidla pro poskytování informací o produktech. Tento návrh vychází z druhé oblasti týkající se poskytování informací o produktech.

Návrh má podobu nařízení, které doplní podrobné akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. Toto nařízení stanoví všeobecné zásady přístupu a obsah. Navrhované akty v přenesené pravomoci / prováděcí akty by v maximální možné míře standardizovaly prezentaci informací požadovaných tímto nařízením, avšak opatření by podle potřeby přizpůsobily konkrétním rysům dalších retailových investičních produktů a jejich odlišným profilům rizika s cílem zajistit, aby retailoví zákazníci vždy obdrželi klíčové informace nezbytné k přijímání informovaných rozhodnutí. Tato podrobná opatření budou nakonec tvořit balíček společně s navrhovaným nařízením. Budou mít dopad na celkové náklady související se zavedením sdělení klíčových informací, a proto budou i varianty těchto podrobných opatření podléhat důkladnému posouzení dopadů.

Tento návrh je součástí širšího legislativního balíčku věnovaného obnově důvěry spotřebitelů ve finanční trhy. Tento balíček má dvě další části. První z nich je rozsáhlá revize směrnice 2002/92/ES o zprostředkování pojištění s cílem zajistit, aby zákazníci požívali vysoké úrovně ochrany při nákupu pojistných produktů. Cílem závěrečné části balíčku je posílit funkci depozitáře SKIPCP, která je základním stavebním kamenem ochrany investorů podle směrnice o SKIPCP. Pro zajištění trvalé účinnosti tohoto stavebního kamene jsou navrhovány cílené změny směrnice 2009/65/ES.

Opatření, týkající se poskytování informací o produktech, navrhovaná v tomto nařízení doplňují především opatření na ochranu investorů v oblasti investičního poradenství a služeb prodeje. Prodej strukturovaných vkladů řeší návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o trzích finančních nástrojů a o zrušení směrnice 2004/39/ES.¹ Revize směrnice o zprostředkování pojištění bude konkrétně řešit zlepšení pravidel prodeje u produktů investičního pojištění.

¹ KOM(2011) 656 v konečném znění.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tato iniciativa je výsledkem rozsáhlého dialogu a konzultací se všemi zúčastněnými stranami.

Konzultace proběhly ve dvou fázích: první z nich vycházela ze žádosti Rady a předcházela zveřejnění sdělení Komise v roce 2009. Její součástí byla výzva ke sdělení skutečností v říjnu 2007, zpětná vazba k příspěvkům zveřejněná v březnu 2008, odborný seminář se zástupci odvětví, který se konal v květnu 2008, a veřejné slyšení na vysoké úrovni v červenci 2008. Druhá fáze konzultací se zaměřila spíše na konkrétní prvky činnosti týkající se zveřejňování informací a následovala po tomto sdělení: další odborný seminář se konal v říjnu 2009 a aktualizované údaje o této práci byly zveřejněny v prosinci 2009.

Souběžně s tímto úsilím probíhala spolupráce výborů národních orgánů dohledu na úrovni 3 (CEBS, CEIOPS a CESR) s cílem rozvíjet úvahy na toto téma. Prvním výstupem bylo společné předložení tří zpráv za odvětví Komisi dne 18. listopadu 2009. Vzhledem k meziodvětvovému charakteru této činnosti byla v roce 2009 založena společná pracovní skupina pro strukturované retailové investiční produkty na úrovni 3, která o rok později předložila Komisi svou závěrečnou zprávu.

V listopadu 2010 zahájila Komise veřejnou konzultaci o konkrétních možnostech. Komise obdržela přibližně 140 příspěvků, které zveřejnila na svých internetových stránkách. Reakce na tyto konzultace ukázaly navrhované iniciativě a obecnému přístupu podporu vyjádřenou všemi zúčastněnými stranami ze všech odvětví, spotřebitelské sféry i členských států. Odlišné názory se týkaly především nastavení oblasti působnosti režimu a míry, do níž by bylo možné převzít přístup ke klíčovým informacím pro investory za SKIPCP i pro jiné retailové investice.

Tyto konzultace byly doplněny řadou jednání se zástupci spotřebitelů (FIN-USE, Skupina spotřebitelů finančních služeb a Skupina uživatelů finančních služeb), regulátory (Výbor pro finanční služby, Evropský výbor pro cenné papíry, Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a zástupci odvětví.

Tento návrh navazuje na práci provedenou třemi výbory na úrovni 3 (CEBS, CESR a CEIOPS²), na názory vyjádřené během konzultací včetně seminářů, na setkání se zúčastněnými stranami a na zkušenosti s režimem klíčových informací pro investory, který byl vypracován pro SKIPCP.

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy provedla Komise posouzení dopadů alternativ opatření. Alternativy opatření se týkaly oblasti působnosti nového režimu, úrovně standardizace, konkrétní odpovědnosti za poskytování informací a způsobu zajištění účinného poskytování informací retailovým investorům. Toto posouzení dopadů podpořila celá řada studií včetně inovační studie náhledů na typy chování retailových investorů.

Návrh zprávy o posouzení dopadů přezkoumal Výbor pro posouzení dopadů a upravil ho v souladu se svým kladným stanoviskem ze dne 15. dubna 2011. Zlepšení spočívalo mimo jiné v bližším objasnění interakce mezi návrhem a jinými opatřeními na ochranu investorů, včetně opatření týkajících se prodejních postupů, v objasnění konkrétního rozsahu produktů a subjektů, které návrh ovlivní, v bližším objasnění potenciální interakce návrhů s jinými oblastmi právních předpisů Unie, v prohloubení a rozšíření analýzy možností a ve zřetelnější

² Výbor CEBS je předchůdcem EBA, CEIOPS je předchůdcem EIOPA a CESR je předchůdcem ESMA.

úpravě odhadu nákladů a přínosů tak, aby odrážely kroky, které již byly provedeny pro SKIPCP. Byla rovněž provedena hlubší analýza dalších faktorů důležitých pro rozhodování investorů tak, aby zřetelněji odrážela skutečnost, že poskytování informací investorům je pouze jedním z těchto faktorů a že rozhodující úlohu při určování nebo ovlivňování volby investorů v mnoha praktických oblastech prodeje mohou hrát poradci nebo prodejci.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie. Stanoví jednotná pravidla poskytování informací o investičních produktech retailovým investorům. Jeho cílem je zajistit, aby retailoví investoři porozuměli hlavním charakteristikám a rizikům retailových investičních produktů a mohli porovnat charakteristiky jednotlivých produktů. Zároveň se zaměřuje i na zajištění rovných podmínek pro jednotlivé tvůrce investičních produktů a subjekty, které tyto produkty prodávají. Jeho cílem je proto stanovit jednotné podmínky, upravující poskytování informací o investičních produktech investorům v Evropské unii, prostřednictvím krátkého sdělení a způsob, jakým jim tyto informace budou poskytovány. Tento návrh tedy harmonizuje podmínky pro výkon činnosti v souvislosti s informacemi o investičních produktech pro všechny příslušné subjekty na trhu retailových investic - tvůrce produktů, subjekty, které investiční produkty prodávají, i investory.

Rozdílná pravidla, která se liší podle odvětví, jež poskytuje investiční produkty, a vnitrostátní právní předpisy upravující tuto oblast vytvářejí mezi různými produkty a distribučními kanály nerovné podmínky, čímž vznikají další překážky fungování jednotného trhu v oblasti finančních služeb a produktů. Členské státy již přijaly rozdílná a nekoordinovaná opatření s cílem řešit nedostatky v oblasti opatření na ochranu investorů a je pravděpodobné, že tento vývoj bude pokračovat i nadále. S retailovými investičními produkty se stále více obchoduje přeshraničně, ale rozdílné vnitrostátní přístupy povedou k různé úrovni ochrany investorů, zvýšeným nákladům a nejistotě poskytovatelů produktů a distributorů, což představuje překážku dalšího přeshraničního rozvoje trhu v oblasti retailového investování. Takový další vývoj by rovněž vyžadoval možnost jednoduchého porovnání jednotlivých typů produktů v rámci celé Unie. Odlišné standardy zveřejňování informací pro investory takové porovnávání značně ztěžují. Taková rozdílná pravidla by mohla narušit základní svobody, a mít tudíž přímý dopad na fungování vnitřního trhu. Zkušenosti se SKIPCP rovněž naznačují, že rozdílné přístupy k poskytování informací na vnitrostátní úrovni mohou významně narušit konkurenci. Proto je odpovídajícím právním základem článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Považuje se za vhodné a nezbytné vytvořit tento návrh ve formě nařízení, aby tak tato iniciativa mohla sloužit svému účelu. Toto opatření upravuje pouze poskytování informací retailovým investorům. Nezabývá se jinými právy a povinnostmi tvůrců produktů, subjektů prodávajících investiční produkty nebo investorů, pro něž by mohla být vhodnou právní normou směrnice. Zkušenosti ukázaly, že pokud mají informace o produktu obsahovat standardizované informace umožňující investorům porovnání různých investičních produktů, lze toho dosáhnout pouze přímo použitelnými předpisy, které nevyžadují, aby členské státy přijímaly další prováděcí opatření. Pokud by se požadavky na obsah a formu poskytovaných informací v jednotlivých členských státech lišily v důsledku provedení směrnice, došlo by k vytvoření nerovných podmínek pro účastníky trhu a nestejně úrovně ochrany investorů. Je důležité, aby toto nařízení uložilo soukromým subjektům přímé povinnosti v oblasti vytváření

nebo poskytování informací a rozsah těchto povinností by neměl záviset na vnitrostátních prováděcích opatřeních.

3.2. Zásada subsidiarity a proporcionality

V souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by se měla opatření na úrovni EU přijímat pouze tehdy, pokud zamýšlených cílů nemůže být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni členských států, a z důvodu rozsahu nebo účinků zamýšlené činnosti jich proto může lépe dosáhnout EU.

Cílů tohoto návrhu, jimiž je zajistit rovné podmínky pro jednotlivé tvůrce investičních produktů a subjekty prodávající investiční produkty v rámci celé EU a zavést jednotnou úroveň ochrany investorů na základě stanovení harmonizovaných pravidel transparentnosti, nelze dosáhnout na základě opatření přijatých na úrovni členských států. Vnitrostátní přístupy mohou mít pozitivní dopad na ochranu investorů v rámci daných členských států, jsou však ze své podstaty omezeny na území příslušného státu. Navíc zde existuje riziko rozdílných přístupů k zveřejňování informací pro investory. Tyto přístupy proto nemohou zajistit rovné podmínky pro tvůrce investičních produktů a subjekty, které tyto produkty prodávají, v rámci celé Unie, ani stejnou úroveň ochrany investorů z hlediska poskytování informací investorům v celé EU. Proto je zapotřebí akce na evropské úrovni.

V souladu se zásadou proporcionality (čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii) je pro dosažení cílů této iniciativy nutné a vhodné stanovit zásady týkající se obsahu a formy poskytování informací o retailových investičních produktech, pravidel pro vypracování těchto informací a jejich poskytování retailovým investorům. Tyto požadavky by měly být dále rozvíjeny na úrovni 2 tak, aby bylo dosaženo požadované úrovně konzistentnosti opatření s cílem usnadnit porovnání investičních produktů, které vznikly v různých oblastech finančního sektoru.

3.3. Soulad s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie

Od 1. ledna 2011 se použijí nařízení, kterými se zřizují tři evropské orgány dohledu, Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.³ V této souvislosti by Komise ráda připomenula svá prohlášení k článkům 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež učinila při přijímání nařízení dne 23. září 2009. V těchto prohlášeních Komise uvedla: „Pokud jde o postup přijímání regulačních norem, zdůrazňuje Komise jedinečný charakter odvětví finančních služeb, který vyplývá z Lamfalussyho struktury a který je výslovně uznán v prohlášení 39 ke Smlouvě o fungování Evropské unie. Komise má však vážné pochybnosti o tom, zda omezení její úlohy při přijímání aktů v přenesené pravomoci a prováděcích opatření jsou v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie.“

3.4. Podrobné vysvětlení návrhu

3.4.1. Investiční produkty, k nimž by při prodeji retailovým investorům mělo být přiloženo sdělení klíčových informací

Investiční produkty mohou být vytvořeny tak, aby měly různou právní formu, a tak stejná navrhovaná investice je nabízena v různých oblastech finančního sektoru. Takový způsob

³ Nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) 1094/2010 a nařízení (EU) 1095/2010; Úř. věst. 15.12.2010, L 331, s. 12.

vytváření produktů může vyvolat dojem, že tyto produkty jsou zcela odlišné i v případě, že základní ekonomické cíle jsou podobné (např. fond, vklad a smlouva o investičním životním pojištění mohou vypadat naprosto odlišně, ale všechny lze stejně použít k provedení téže navrhované investice). Všechny tyto produkty se snaží řešit relativně jednoduchou potřebu: akumulaci kapitálu, která převýší míru návratnosti bez rizika. Přestože se tyto produkty liší v typu nabídky - některé kombinují vyhlídky na akumulaci kapitálu s kapitálovými zárukami, zatímco jiné nikoli, některé kombinují investiční prvek s jiným prvkem (např. nabízejí příspěvek na životní pojištění) - všechny jsou prodávány retailovým investorům, kteří osloví finanční zprostředkovatele nebo přímo tvůrce produktů v případě produktů, které se zabývají potřebami v oblasti akumulace kapitálu.

Tyto investiční produkty vystavují investora riziku výkyvů tržní hodnoty aktiv nebo částek, které mají být na základě těchto aktiv vyplaceny. Nejedná se však o přímou formu rizika, jako je tomu například tehdy, nakupuje-li investor konkrétní aktiva jako taková. Místo toho vstupují mezi investora a trh tyto produkty a jejich tvůrci v důsledku kombinace „vkládání“ těchto aktiv do právních forem jiných produktů nebo jiných mechanismů odlišných od přímého držení („strukturování“). Tyto mechanismy mohou zahrnovat takové techniky, jakými jsou například sdružování kapitálu od více investorů s cílem umožnit kolektivní investice nebo řízení rizik prostřednictvím derivátových nástrojů. Tyto techniky mohou činit produkt složitějším, zvyšovat náklady a snižovat transparentnost. Mohou však také umožnit rozložení rizik a další výhody, které by nebyly pro samotného investora dostupné; umožňují běžným investorům účinnější zapojení na investičních trzích, které vede k prohlubování kapitálových trhů a rozšiřuje možnosti investorů v oblasti diverzifikace investičních rizik. Definice investičních produktů v tomto nařízení odkazuje přímo na tuto „strukturovanou“ formu, aby pokryla všechny takové produkty. Sdělení Komise z dubna 2009 hovoří výslovně o *strukturovaných* retailových investičních produktech; po konzultacích toto nařízení uvádí do praxe zmíněné zaměření na strukturované investice prostřednictvím odkazu na nepřímou investování aktiv.

Taková definice by se vztahovala na produkty s kapitálovými zárukami, na produkty, u nichž je kromě kapitálu garantován i podíl na výnosu, dále na uzavřené i otevřené investiční fondy včetně SKIPCP, na všechny strukturované produkty bez ohledu na jejich formu (strukturované například jako pojištění, fondy, cenné papíry nebo bankovní produkty), na pojistné produkty, jejichž odbytné se určuje nepřímo na základě výnosů z vlastních investic pojišťovny nebo dokonce na základě ziskovosti pojišťovny samotné, i na derivátové nástroje. Některé z těchto produktů lze použít jako individuální retailové penzijní produkty, tj. nástroje pro akumulaci za účelem plánování odchodu do důchodu.

Na základě této definice se toto nařízení nevztahuje na tyto produkty:

- produkty, u nichž je přesná míra návratnosti stanovena předem na celou dobu životnosti produktu, neboť u nich částka k úhradě nepodléhá výkyvům hodnoty jiných aktiv (neexistuje investiční riziko),
- prosté akcie a dluhopisy vzhledem k tomu, že neobsahují jiný mechanismus než přímé držení příslušných aktiv,
- vklady, které nejsou „strukturované“, tj. vklady odvíjející se od úrokových sazeb, jako je např. EURIBOR a LIBOR,

- pojistné produkty, které poskytují pouze pojistné plnění, jako například produkty sloužící pouze k pojistné ochraně nebo produkty neživotního pojištění, u nichž nevzniká žádný nárok na odbytné, který by podléhal výkyvům výkonnosti jednoho nebo více podkladových aktiv nebo referenčních hodnot,

- zaměstnanecké penzijní pojištění, na které se vztahuje směrnice 2003/41/ES nebo směrnice 2009/138/ES,

- penzijní produkty, na něž podle vnitrostátního práva povinně finančně přispívá zaměstnavatel a zaměstnanec si nemůže zvolit poskytovatele penzijního produktu.

Při určování rozsahu působnosti návrhu by nebyly rozhodující mechanismy, na jejichž základě se částky vyplácejí; do rozsahu působnosti návrhu by spadaly všechny produkty, z nichž plyne příjem a které zahrnují výplatu jednorázové částky při splatnosti nebo které se řídí jiným uspořádáním, pokud by splňovaly obecnou definici.

Tato definice neobsahuje žádný odkaz na to, že by byl produkt určen pro retailové použití, přestože řada investičních produktů je navrhována již s ohledem na retailové zákazníky. Je tomu tak z toho důvodu, že retailový prvek lze stanovit pouze v okamžiku prodeje, kdy distributor prodává retailovému zákazníkovi určitý investiční produkt nebo mu poskytuje související poradenství. Tyto informace by však bylo nutno poskytnout při každém prodeji produktu spadajícího do působnosti tohoto návrhu retailovým investorům.

3.4.2. Povinnost vytvořit sdělení klíčových informací – článek 5

Návrh výslovně stanoví povinnost tvůrce investičního produktu vytvořit sdělení klíčových informací ve smyslu nařízení; tvůrcem investičního produktu se rozumí subjekt, který vytváří investiční produkt, ale také subjekt, který podstatně změnil riziko nebo nákladovou strukturu stávajícího investičního produktu. (Tvůrcem produktu by byl subjekt kombinující jiné produkty). Tato definice vystihuje situaci, kdy původní tvůrce určitého finančního produktu již nemá vliv na konečný produkt. Tento přesun odpovědnosti však nevyplývá z každé změny původního produktu. Změny, které výrazně mění klíčové vlastnosti investičního produktu, jako je například jeho rizikový profil nebo náklady, však budou považovány za přetvoření produktu vymezené v článku 4. Na celkovou odpovědnost tvůrce produktu za sdělení klíčových informací nemá vliv, zda byly přípravou části nebo všech poskytovaných informací pověřeny třetí osoby, k čemuž může dojít například při spolupráci s distributory.

3.4.3. Forma a obsah sdělení klíčových informací – články 6 až 11

Tento návrh zavádí principy režimu klíčových informací pro investory zavedené pro SKIPCP i pro všechny ostatní retailové investiční produkty – všechna sdělení klíčových informací by měla mít standardizovaný vzhled, formu i obsah, aby se mohla zaměřit pouze na klíčové informace prezentované obvyklým způsobem s cílem podpořit porovnatelnost informací a jejich pochopení retailovými investory.

Na sdělení klíčových informací je třeba pohlížet jako na možnost jednoduché a účinné komunikace s potenciálními investory. Návrh proto uvádí jednoznačné požadavky týkající se jeho formy a jazyka: musí se jednat o dokument psaný stručně a obecně srozumitelným jazykem bez použití žargonu tak, aby byl srozumitelný pro průměrného nebo typického retailového investora a vypracovaný v jednotném formátu, který investorům umožní snadné porovnání jednotlivých investičních produktů. Sdělení klíčových informací by mělo být samostatným dokumentem v tom smyslu, že by pro pochopení klíčových vlastností

investičního produktu a provedení informovaného investičního rozhodnutí nemělo být nutné, aby retailoví investoři četli další dokumenty, a měl by být zřetelně odlišen od propagačních materiálů.

Návrh specifikuje základní prvky investičního produktu, které by měly být ve sdělení klíčových informací uvedeny: identifikaci produktu a totožnost jeho tvůrce, druh a hlavní rysy produktu včetně toho, zda investorovi hrozí ztráta kapitálu, poměr rizik a výnosů, náklady a v případě potřeby i výkonnost v minulosti. U konkrétních produktů mohou být zahrnuty i další informace a u soukromých penzijních produktů by měly být poskytnuty informace o možných budoucích výsledcích. Návrh stanoví společný formát a pořadí odstavců s cílem podpořit porovnatelnost. Zásadní význam má omezení informací obsažených v tomto sdělení na minimum vzhledem k tomu, že jinak by byl dokument pro retailového investora příliš složitý. V zájmu zachování zkrácené podoby by sdělení klíčových informací pro investory nemělo obsahovat žádné další informace.

Tyto požadavky by měly být podpořeny akty v přenesené pravomoci a příslušnými metodikami výpočtu pro shrnutí poskytování informací o rizicích a nákladech uvedenými v technických normách. Takový přístup by umožnil maximální konzistentnost a porovnatelnost zveřejňovaných informací o různých produktech, které spadají do oblasti působnosti daného režimu. Předpokládá se, že k úspěchu této iniciativy by mohly významně přispět další podpůrné iniciativy, například vytvoření společných terminologických glosářů nebo sdílení osvědčených postupů v oblasti použití srozumitelného jazyka.

Návrh nastiňuje rovněž opatření týkající se průběžné aktualizace sdělení klíčových informací a zajištění vhodných odkazů na doprovodné propagační materiály.

Návrh vyjasňuje odpovědnost tvůrce investičního produktu na základě sdělení klíčových informací a související důkazní břemeno: pokud retailový investor vznesne stížnost, je povinností tvůrce produktu prokázat, že dodržel nařízení.

3.4.4. Povinnost poskytnout sdělení klíčových informací – články 12 až 13

Návrh požaduje, aby sdělení klíčových informací bylo retailovým investorům poskytnuto (nikoli pouze nabídnuto). Jakýkoli subjekt, který prodává daný produkt retailovým investorům (distributor nebo tvůrce produktu v případě přímého prodeje), musí zajistit poskytnutí informací potenciálnímu investorovi v dostatečném předstihu před uskutečněním prodeje. Načasování těchto informací má zásadní význam; aby byl dokument efektivní, musí být poskytnut před přijetím investičního rozhodnutí. Návrh nařízení však ponechává určitou flexibilitu načasování u některých forem distribuce, které neprobíhají na základě přímého kontaktu. Návrh obsahuje rovněž požadavky na nosiče užívané pro poskytování sdělení klíčových informací retailovým investorům včetně podmínek, jejichž cílem je umožnit i užívání jiných než papírových nosičů. Cílem těchto požadavků je zajistit vhodnost těchto nosičů z hlediska prodeje a nepřetržitého přístupu retailových investorů k těmto informacím v budoucnosti. Pro dosažení konzistentních výsledků budou informace o metodě, časovém harmonogramu a podmínkách poskytování informací retailovým investorům vyjasněny na základě aktů v přenesené pravomoci.

3.4.5. Vyřizování stížností, zjednávání nápravy a spolupráce – články 14 až 17

Tento návrh zahrnuje opatření, jejichž cílem je zajistit účinné postupy při vyřizování stížností jak ze strany tvůrce investičního produktu, tak na úrovni členských států. Kromě toho

obsahuje opatření, jejichž cílem je zajištění účinného přístupu k postupům uplatňování stížností a zjednávání nápravy.

Mezioborový charakter tohoto návrhu, který zahrnuje bankovníctví, pojišťovnictví, cenné papíry a produkty fondů, vyžaduje posílenou a efektivní spolupráci mezi příslušnými orgány ve všech odvětvích.

3.4.6. Správní sankce a opatření – články 18 až 22

Sdělení Komise o sankcích⁴ potvrdilo, že „za zajištění řádného používání pravidel EU odpovídají v prvé řadě vnitrostátní orgány, jejichž úkolem je bránit finančním institucím v porušování pravidel EU a trestat případy porušování těchto pravidel ve svých jurisdikcích“, ale zároveň zdůraznilo nutnost koordinovaného a integrovaného postupu vnitrostátních orgánů.

V souladu s tímto sdělením a s dalšími iniciativami ve finančním sektoru na úrovni EU obsahuje tento návrh ustanovení týkající se sankcí a opatření zaměřená na zavedení jednotného přístupu k sankcím s cílem zajistit konzistenci. V případě nedodržení klíčových ustanovení tohoto návrhu je nutné uplatnit správní sankce a opatření a zajistit účinnost, přiměřenost a odrazující účinek těchto sankcí a opatření.

3.4.7. Přechodné ustanovení pro SKIPCP a ustanovení o přezkumu – články 23 až 25

Vzhledem k nedávnému zavedení klíčových informací pro investory pro SKIPCP by v této fázi nebylo přiměřené uplatňovat na SKIPCP požadavky na sdělení klíčových informací podle tohoto nařízení. Z tohoto důvodu je součástí tohoto nařízení přechodné ustanovení umožňující SKIPCP využívat i nadále klíčové informace pro investory v souladu se směrnicí 2009/65/ES po dobu pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Po uplynutí této doby by Komise měla být schopna posoudit, jak postupovat v případě SKIPCP a zda vůbec, a pokud ano, jak by se stávající klíčové informace pro investory týkající se SKIPCP měly změnit, aby bylo dosaženo co nejvyšší míry porovnatelnosti informací mezi produkty SKIPCP a dalšími investičními produkty, na které se vztahuje sdělení klíčových informací podle tohoto nařízení. Kromě zvolení možné úpravy obsahu klíčových informací pro investory pro SKIPCP existuje několik variant, jak tyto úpravy přiměřeně provést. Jedna varianta by byla prodloužit přechodné ustanovení uvedené v tomto nařízení, a tak by se na SKIPCP nadále vztahovaly požadavky směrnice 2009/65/ES – i když by tyto požadavky mohly být upraveny tak, aby zajišťovaly porovnatelnost informací. Jiná varianta by byla novelizovat směrnici 2009/65/ES zrušením ustanovení o klíčových informacích pro investory pro SKIPCP, přičemž by se věcná pravidla o poskytování informací SKIPCP přesunula do tohoto nařízení. Poslední varianta by byla ponechat věcná pravidla o klíčových informacích pro investory SKIPCP v rámci SKIPCP, ale ustanovit, že tyto klíčové informace se podle tohoto nařízení považují za rovnocenné sdělení klíčových informací o strukturovaném retailovém investičním produktu. Posouzení těchto variant by mohlo obsahovat jakékoliv případné nezbytné změny sdělení klíčových informací uvedeného v tomto nařízení.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“ ze dne 8. prosince 2010 (KOM(2010) 716 v konečném znění).

Toto nařízení stanoví přezkum účinnosti svých opatření po čtyřech letech. Tento přezkum je načasován tak, aby proběhl před uplynutím výše uvedeného přechodného období, aby již bylo možno vyvodit závěry o vhodném postupu v případě SKIPCP. Tento přezkum by měl rovněž posoudit, zda by měla být oblast působnosti tohoto nařízení dále rozšířena s cílem zahrnout nové nebo inovované investiční produkty nabízené v Unii.

3.4.8. Interakce s jinými právními předpisy Unie zaměřenými na poskytování informací spotřebitelům

Ve vztahu k ostatním požadavkům na poskytování informací v právních předpisech Evropské unie je třeba poznamenat, že sdělení klíčových informací vyžadované podle tohoto nařízení je novým dokumentem sloužícím k poskytování informací, který bude navržen takovým způsobem, aby jeho obsah a podoba sloužily výlučně potřebám běžných retailových investorů při zvažování a porovnávání různých investičních produktů před realizací investice. Jeho podoba a účel proto nejsou zcela totožné s jinými požadavky na poskytování informací, jako je například souhrn podle směrnice o prospektu nebo požadavky na zveřejnění v rámci Solventnosti II. Tato zveřejnění mají vedle poskytování základních informací retailovým investorům i další cíle, jako je například zajištění transparentnosti vůči finančním trhům nebo celkový přehled všech detailů ve vztahu k navrhované smlouvě. Sdělení klíčových informací nemůže tyto další požadavky snadno nahradit, a proto bude existovat souběžně s nimi. Až zkušenosti s požadavky podle tohoto nařízení však ukážou, zda bude v praxi i nadále nutno požadavky na sdělení klíčových informací rozvíjet, například s cílem nahradit některé údaje, jejichž zveřejňování vyžadují jiné právní předpisy Unie.

Požadavky na sdělení klíčových informací navíc existují souběžně s požadavky směrnice o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a směrnice o elektronickém obchodu. Požadavky směrnice o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku se vztahují k daným službám a směrnice o elektronickém obchodu doplňují ostatní informační požadavky podle právních předpisů Unie. Proto toto nařízení nebude mít na uvedené směrnice vliv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU v tom smyslu, že plnění těchto úkolů nebude vyžadovat žádné další finanční prostředky ani vytvoření nových pracovních míst. Úkoly, které budou dle předpokladu muset plnit evropské orgány dohledu, spadají do působnosti stávajících povinností těchto orgánů, a proto bude pro jejich výkon dostačovat rozdělení zdrojů a zaměstnanců předpokládané ve schváleném legislativním účetním výkazu pro tyto orgány.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o sděleních klíčových informací týkajících se investičních produktů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,⁵

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,⁶

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,⁷

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Při zvažování investic je retailovým investorům stále častěji nabízena široká škála různých typů investičních produktů. Tyto produkty často poskytují konkrétní investiční řešení přizpůsobená na míru potřebám retailových investorů, ale bývají složité a těžko pochopitelné. Stávající informace o těchto investičních produktech, které jsou investorům poskytovány, nejsou koordinované a často neumožňují retailovým investorům porovnání jednotlivých produktů a pochopení jejich vlastností. V důsledku toho se retailovým investorům stávalo, že investovali, aniž by zcela chápali související rizika a náklady, a proto příležitostně docházelo k nepředpokládaným ztrátám.
- (2) Zlepšení ustanovení o transparentnosti investičních produktů nabízených retailovým investorům je důležitým opatřením na ochranu investorů a podmínkou obnovení důvěry retailových investorů ve finanční trh. První kroky na úrovni Unie v tomto směru byly již učiněny na základě vytvoření režimu klíčových informací pro investory stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne

⁵ Úř. věst., , s. .

⁶ Úř. věst., , s. .

⁷ Úř. věst. C, , s. .

13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP).⁸

- (3) Různá pravidla, která se liší podle odvětví poskytujícího investiční produkty a podle vnitrostátních právních předpisů v této oblasti, vytvářejí nerovné podmínky mezi jednotlivými produkty a distribučními kanály a staví další překážky jednotného trhu v oblasti finančních služeb a produktů. Členské státy již přijaly rozličná nekoordinovaná opatření s cílem řešit nedostatky v oblasti opatření na ochranu investorů a je pravděpodobné, že tento vývoj bude pokračovat i nadále. Odlišné přístupy k poskytování informací o investičních produktech brání vytvoření rovných podmínek pro různé tvůrce investičních produktů a subjekty, které tyto produkty prodávají, a tím narušují konkurenci. Znamenaly by rovněž nestejnou úroveň ochrany investorů v rámci Unie. Tyto odlišnosti představují překážku vzniku a řádného fungování jednotného trhu. V důsledku toho je vhodným právním základem článek 114 Smlouvy o fungování EU vykládaný podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie.
- (4) Aby bylo možno těmito odlišnostem předcházet, je třeba stanovit jednotná pravidla transparentnosti na úrovni Unie, platná pro všechny účastníky trhu investičních produktů. Je nezbytné přijmout nařízení s cílem zajistit stanovení společného standardu pro sdělení klíčových informací tak jednotně, aby umožnil harmonizaci formátu a obsahu těchto sdělení. Přímou použitelná pravidla nařízení by měla zajistit, že se na všechny účastníky trhu investičních produktů budou vztahovat stejné požadavky. To by zajistilo rovněž jednotnost zveřejňovaných informací, neboť by nedocházelo ke vzniku rozdílných vnitrostátních požadavků v důsledku nejednotného provedení směrnice. Forma nařízení je vhodná rovněž z hlediska nutnosti zajistit, aby všechny subjekty prodávající investiční produkty podléhaly jednotným požadavkům v souvislosti s poskytováním sdělení klíčových informací retailovým investorům.
- (5) Kvalitnější poskytování informací o investičních produktech je zásadním předpokladem obnovy důvěry retailových investorů ve finanční trhy, avšak stejně důležité jsou i účinně regulované procesy prodeje těchto produktů. Toto nařízení doplňuje opatření v oblasti distribuce uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES.⁹ Doplňuje rovněž opatření v oblasti distribuce pojistných produktů uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES.¹⁰
- (6) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny produkty bez rozdílu formy nebo struktury vytvářené v odvětví finančních služeb s cílem poskytovat investiční příležitosti retailovým investorům, u nichž je výnos retailového investora závislý na výkonnosti jednoho nebo více aktiv nebo referenčních hodnot jiných než úroková míra. Mělo by se vztahovat na takové investiční produkty, jako jsou například investiční fondy, životní pojištění s investičním prvkem a retailové strukturované produkty. U těchto produktů se nejedná o přímé investice dosahované na základě přímého nákupu nebo držení aktiv. Tyto produkty naopak vstupují mezi investora a trhy prostřednictvím procesu tvorby strukturovaných produktů, jejich „vkládání“ do právních forem jiných produktů nebo sdružování s cílem vytvářet různou míru rizika, zajistit různé funkce produktu nebo dosáhnout různých struktur nákladů v porovnání s přímým investováním. Takové „strukturování“ může retailovým investorům umožnit

⁸ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁹ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁰ Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

zapojení do investičních strategií, které by pro ně jinak byly nedostupné nebo nepraktické, ale může vyžadovat rovněž zpřístupnění dalších informací, a to zejména s cílem umožnit porovnání jednotlivých způsobů strukturování investic.

- (7) Aby se toto nařízení vztahovalo pouze na takovéto strukturované investiční produkty, budou z jeho působnosti vyloučeny pojistné produkty, které nenabízejí investiční příležitosti, a produkty, které jsou vystaveny pouze riziku úrokových sazeb. Přímo držená aktiva, jako například akcie nebo státní dluhopisy, nejsou strukturovanými investičními produkty, a proto by měly být z působnosti tohoto nařízení vyloučeny. Vzhledem k tomu, že toto nařízení je zaměřeno na zvýšení porovnatelnosti a srozumitelnosti informací o investičních produktech nabízených retailovým investorům, na zaměstnanecké penzijní pojištění, které spadá do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi¹¹ nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)¹², by se toto nařízení nemělo vztahovat. Podobně by z působnosti tohoto nařízení měly být vyňaty určité produkty zaměstnaneckého pojištění, na které se nevztahuje působnost směrnice 2003/41/ES, za předpokladu, že podle vnitrostátních právních předpisů zaměstnavatel povinně finančně přispívá a za předpokladu, že zaměstnanec si poskytovatele penzijního produktu nemůže zvolit. Na investiční fondy, které jsou určeny pro institucionální investory, se působnost tohoto nařízení rovněž nevztahuje, protože se nezaměřují na retailové investory. Avšak investiční produkty, které lze využít pro účely shromažďování úspor na individuální důchody, by v oblasti působnosti měly nadále zůstat, protože často konkurují jiným produktům v rámci tohoto nařízení a jsou retailovým investorům podobně distribuovány.
- (8) Z důvodu ujasnění vztahu mezi povinnostmi stanovenými v tomto nařízení a povinnostmi stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES a ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34¹³ a směrnici 2009/138/ES je třeba ustanovit, že všechny tyto směrnice se budou používat i nadále společně s tímto nařízením.
- (9) Tvůrci investičních produktů, jako například správci fondů, pojišťovny, emitenti cenných papírů, úvěrové instituce nebo investiční společnosti, by měli vypracovat sdělení klíčových informací pro investiční produkty, které vytvářejí, protože jsou o daném produktu nejlépe informováni a nesou za něj odpovědnost. Toto sdělení by měl tvůrce investičního produktu vypracovat dříve, než bude umožněn prodej produktů retailovým investorům. Pokud však k prodeji produktu retailovým investorům nedochází, není nutné sdělení klíčových informací vypracovat; v případě, že by vypracování sdělení klíčových informací bylo pro tvůrce investičního produktu nepraktické, může je delegovat na jiný subjekt. Aby bylo zajištěno co největší rozšíření a dostupnost sdělení klíčových informací, mělo by toto nařízení tvůrci investičních produktů umožnit zveřejňování těchto sdělení na internetových stránkách dle vlastního výběru.

¹¹ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s.10.

¹² Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s.1.

¹³ Úř. věst. L 345, 21.12.2003, s. 64.

- (10) Pro uspokojení potřeb retailových investorů je nutné zajistit, aby informace o investičních produktech byly přesné, pravdivé, jasné a nebyly pro tyto investory zavádějící. Toto nařízení by proto mělo stanovit společné normy pro vytváření sdělení klíčových informací s cílem zajistit jeho srozumitelnost pro retailové investory. Vzhledem k tomu, že pro mnoho retailových investorů je obtížné orientovat se v odborné finanční terminologii, zvláštní pozornost by měla být věnována volbě výrazů a stylu psaní užitým v tomto sdělení. Je rovněž potřeba stanovit pravidla týkající se jazyka, v němž by mělo být toto sdělení vypracováno. Retailoví investoři by měli být rovněž schopni pochopit sdělení klíčových informací samostatně bez odkazu na další informace.
- (11) Retailovým investorům by měly být poskytnuty informace nezbytné k tomu, aby mohli učinit informované investiční rozhodnutí a porovnat různé investiční produkty, ale pokud tyto informace nebudou krátké a stručné, je zde riziko, že jich investoři nevyužijí. Sdělení klíčových informací by proto mělo obsahovat pouze základní informace týkající se zejména povahy a vlastností produktu včetně informace, zda může dojít ke ztrátě kapitálu, informace o nákladech a rizikovém profilu produktu a rovněž příslušné informace o výkonnosti a některé další konkrétní informace, které mohou být nezbytné pro pochopení charakteru jednotlivých typů produktů, včetně těch, které mají být použity v rámci plánování odchodu do důchodu.
- (12) Sdělení klíčových informací by mělo být vypracováno v takovém formátu, který umožní retailovým investorům porovnání různých investičních produktů, protože vzhledem k chování a schopnosti spotřebitelů je nutné pečlivě nastavit formát, úpravu a obsah informací tak, aby je investoři v nejvyšší možné míře pochopili a využili. U každého sdělení je nutno dodržet stejné pořadí položek a nadpisy těchto položek. Podrobnosti informací o jednotlivých produktech, které mají být zahrnuty do sdělení klíčových informací, a prezentace těchto informací by měly být dále harmonizovány prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, které zohlední provedení i probíhající výzkum chování spotřebitelů, včetně výsledků testů účinnosti různých způsobů prezentace informací spotřebitelům. Kromě toho některé investiční produkty umožňují retailovým investorům volbu mezi více podkladovými investicemi. Tyto produkty by měly být při sestavování formátu zohledněny.
- (13) Retailoví investoři se při svém investičním rozhodování stále častěji zaměřují i na jiné aspekty, než je finanční návratnost. Často sledují i jiné cíle, jako jsou například cíle sociální a environmentální. Informace o nefinančních aspektech investic mohou být významné i pro investory, kteří mají zájem o udržitelné dlouhodobé investice. Informace o výsledcích v sociální a environmentální oblasti nebo v oblasti správy a řízení, o jejichž dosažení tvůrce investičních produktů usiluje, mohou být obtížně porovnatelné nebo mohou chybět. Proto je žádoucí dále harmonizovat podrobnosti týkající se informací o tom, zda byly zohledněny výsledky v sociální a environmentální oblasti a v oblasti správy a řízení, a pokud ano, jakým způsobem.
- (14) Sdělení klíčových informací by mělo být jasně odlišitelné od všech propagačních materiálů. Tyto jiné materiály by neměly snižovat jeho význam.
- (15) Aby bylo zajištěno, že sdělení klíčových informací bude obsahovat spolehlivé informace, mělo by toto nařízení vyžadovat, aby tvůrci investičních produktů sdělení klíčových informací průběžně aktualizovali. Za tímto účelem je nezbytné v aktu v

přenesené pravomoci, který Komise přijme, stanovit podrobná pravidla upravující podmínky a četnost přezkumu informací a revizi sdělení klíčových informací.

- (16) Sdělení klíčových informací jsou základem pro investiční rozhodování retailových investorů. Z tohoto důvodu mají tvůrci investičních produktů významnou odpovědnost vůči retailovým investorům, pokud jde o splnění požadavků tohoto nařízení. Proto je důležité zajistit, aby retailoví investoři, kteří v rámci svých investičních rozhodnutí spoléhají na sdělení klíčových informací, měli reálné právo na zjednání nápravy. Rovněž by mělo být zajištěno, aby všichni retailoví investoři v Unii měli stejné právo uplatňovat náhradu případných škod, které mohli utrpět v důsledku toho, že tvůrci investičních produktů nesplní požadavky stanovené v tomto nařízení. Proto by pravidla o odpovědnosti tvůrců investičních produktů měla být harmonizována. V tomto nařízení by se mělo stanovit, že retailový investor by měl mít možnost činit tvůrce produktů odpovědným za nesplnění povinností uvedených v tomto nařízení v případě ztráty, ke které dojde použitím sdělení klíčových informací.
- (17) Protože retailoví investoři obecně nemají podrobný přehled o vnitřních postupech tvůrců investičních produktů, mělo by být stanoveno obrácení důkazního břemene. Tvůrce produktu by musel dokázat, že sdělení klíčových informací bylo vypracováno v souladu s tímto nařízením. Avšak retailový investor by musel prokázat, že ztrátu utrpěl v důsledku použití informací obsažených ve sdělení klíčových informací, protože tato záležitost spadá do přímé osobní sféry retailového investora.
- (18) Pokud jde o záležitosti týkající se občanskoprávní odpovědnosti tvůrce investičních produktů, které nespádají do působnosti tohoto nařízení, takové záležitosti by se měly řídit rozhodným vnitrostátním právem určeným podle relevantních pravidel mezinárodního práva soukromého. Příslušný soud, který rozhodne o nároku v rámci občanskoprávní odpovědnosti vzneseném retailovým investorem, by měl být určen podle relevantních pravidel mezinárodní příslušnosti.
- (19) Aby mohl retailový investor učinit informované investiční rozhodnutí, měly by být subjekty prodávající investiční produkty povinny předložit sdělení klíčových informací s dostatečným předstihem před uzavřením jakékoli transakce. Tento požadavek by měl platit obecně bez ohledu na místo a formu této transakce. Prodávajícím subjektem jsou i sami distributoři a tvůrci investičních produktů, pokud se rozhodnou pro přímý prodej produktu retailovým investorům. Pro zajištění nezbytné flexibility a proporcionality by měli retailoví investoři, kteří chtějí uzavřít transakci pomocí prostředků komunikace na dálku, mít možnost získat sdělení klíčových informací po uzavření transakce. I v tomto případě by bylo sdělení klíčových informací pro investora přínosem, který by mu umožnil například porovnat zakoupený produkt s produktem popsáním ve sdělení klíčových informací. Tímto nařízením není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES.¹⁴
- (20) Měla by být stanovena jednotná pravidla s cílem zajistit, aby si osoba prodávající investiční produkt mohla zvolit vhodný nosič, na kterém bude sdělení klíčových informací retailovým investorům poskytnuto, přičemž je možné použít elektronickou komunikaci, je-li to vhodné vzhledem k okolnostem transakce. Avšak retailový

¹⁴ Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

investor by měl mít možnost zvolit si tištěnou podobu. V zájmu přístupu spotřebitelů k informacím by sdělení klíčových informací mělo být vždy poskytováno bezplatně.

- (21) Pro zajištění důvěry investorů v retailové investiční produkty by měly být stanoveny požadavky na vhodné vnitřní postupy, které zajistí, že retailoví investoři obdrží na své stížnosti od tvůrce investičního produktu věcnou odpověď.
- (22) Postupy alternativního řešení sporů umožňují rychlejší a levnější řešení sporů než soudní řešení a snižují zatížení soudního systému. Za tímto účelem by tvůrci investičních produktů a prodejci investičních produktů měli mít povinnost účastnit se uvedených postupů iniciovaných retailovými investory, které se týkají práv a povinností stanovených v tomto nařízení, s výhradou určitých ochranných opatření v souladu se zásadami účinné soudní ochrany. Postupy alternativního řešení sporů by zejména neměly porušit právo na zahájení soudního procesu před soudem, které strany účastníci se takových postupů mají.
- (23) Vzhledem k povinnosti subjektů působících v odvětví bankovníctví, pojišťovnictví, cenných papírů a fondů finančních trhů předkládat sdělení klíčových informací pro investiční produkty je nanejvýš důležité zajistit bezproblémovou spolupráci mezi různými orgány dohledu nad tvůrci investičních produktů tak, aby měly jednotný přístup k provádění tohoto nařízení.
- (24) V souladu se sdělením Komise z prosince 2010 o posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb¹⁵ a s cílem zajistit splnění požadavků stanovených v tomto nařízení je nutné, aby členské státy učinily nezbytné kroky zajišťující, že z porušení tohoto nařízení vyplynou příslušné správní sankce a opatření. Sankce a opatření by měly být s výjimkou určitých přesně stanovených okolností zveřejňovány s cílem zajistit odrazující účinek sankcí a posílit ochranu investorů formou varování před investičními produkty nabízenými v rozporu s tímto nařízením.
- (25) Za účelem splnění cílů tohoto nařízení by měla být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenesena na Komisi, a to v oblasti stanovení podrobností týkajících se prezentace a formátu sdělení klíčových informací, obsahu informací, které mají být do sdělení klíčových informací zahrnuty, podrobných požadavků na časové dispozice poskytnutí sdělení klíčových informací a rovněž jeho kontroly a úprav. Je obzvlášť důležité, aby Komise během přípravné činnosti prováděla náležité konzultace. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány zároveň, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (26) Komise by měla přijmout návrh regulačních technických norem vypracovaných Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy, Evropským orgánem pro bankovníctví a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění podle článku 8, upravujících metodiku prezentace rizik a výnosů a výpočet nákladů prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s příslušnými články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, 1094/2010 a 1095/2010.

¹⁵

KOM(2010) 716.

- (27) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹⁶ upravuje zpracování osobních údajů prováděné v členských státech v souvislosti s tímto nařízením a pod dohledem příslušných orgánů. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi EU a o volném pohybu těchto údajů¹⁷ upravuje zpracování osobních údajů prováděné evropskými orgány dohledu podle tohoto nařízení a pod dohledem evropského inspektora ochrany údajů. Veškeré zpracování osobních údajů prováděné v rámci tohoto nařízení, jako je výměna nebo přenos osobních údajů příslušnými orgány, by mělo být v souladu se směrnicí 95/46/ES, a jakákoli výměna nebo přenos informací ze strany evropských orgánů dohledu by měly být v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.
- (28) Přestože SKIPCP poskytují investiční produkty ve smyslu tohoto nařízení, bylo by vzhledem k tomu, že požadavky na klíčové informace pro investory podle směrnice 2009/65/ES byly zavedeny teprve nedávno, vhodné stanovit pro tyto SKIPCP přechodné období v trvání 5 let po vstupu tohoto nařízení v platnost; během této doby by se na ně toto nařízení nevztahovalo. Po uplynutí přechodného období by na ně toto nařízení již bylo možno uplatnit, pokud by toto období nebylo prodlouženo.
- (29) Čtyři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost by měl být proveden jeho přezkum s cílem zohlednit vývoj na trhu, jako je například vznik nových typů investičních produktů, vývoj v jiných oblastech právních předpisů Unie a zkušenosti členských států. Tento přezkum by měl posoudit, zda zavedená opatření vedla ke zvýšení porozumění investičním produktům u průměrných retailových investorů a k jejich porovnatelnosti. Měl by rovněž posoudit nutnost prodloužit přechodné období uplatňované pro SKIPCP, případně zvážit jiné možnosti ošetření SKIPCP. Na základě tohoto přezkumu by měla Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu, doplněnou případně legislativními návrhy.
- (30) Aby měli tvůrci investičních produktů a subjekty prodávající investiční produkty dostatek času připravit se na praktické uplatňování požadavků tohoto nařízení, měly by požadavky tohoto nařízení začít platit až po dvou letech od vstupu tohoto nařízení v platnost.
- (31) Toto nařízení ctí základní práva a zachovává zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie.
- (32) Vzhledem k tomu, že cílů opatření, které má být přijato, totiž zvýšení ochrany retailových investorů a jejich důvěry v investiční produkty včetně případů přeshraničního prodeje těchto produktů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států jednajících nezávisle na sobě, a k tomu, že zjištěné nedostatky jsou řešitelné pouze opatřením na evropské úrovni, a lze je tedy z důvodu rozsahu nebo účinků účinněji řešit na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec nezbytný pro dosažení těchto cílů,

¹⁶ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ Úř. věst. L 8, 12.1. 2001, s.1.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla formátu a obsahu týkající se sdělení klíčových informací, které vypracují tvůrci investičních produktů, a jednotná pravidla upravující poskytování tohoto sdělení retailovým investorům.

Článek 2

Toto nařízení se vztahuje na tvorbu a prodej investičních produktů.

Nevztahuje se však na tyto produkty:

- a) pojistné produkty, které neposkytují odbytné nebo u nichž není odbytné zcela ani z části a přímo ani nepřímo vystaveno rizikům výkyvů trhu;
- b) vklady, jejichž míra návratnosti je určována ve vztahu k úrokové sazbě;
- c) cenné papíry uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. b) až g) a písm. i) a j) směrnice 2003/71/ES;
- d) ostatní cenné papíry, které nezahrnují derivátový nástroj,
- e) zaměstnanecké penzijní systémy spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/41/ES nebo směrnice 2009/138/ES; a
- f) penzijní produkty, na něž podle vnitrostátního práva povinně finančně přispívá zaměstnavatel a zaměstnanec si nemůže zvolit poskytovatele penzijního produktu.

Článek 3

- 1. Pokud se na tvůrce investičních produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, vztahuje rovněž směrnice 2003/71/ES, použije se zároveň toto nařízení i směrnice 2003/71/ES.
- 2. Pokud se na tvůrce investičních produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, vztahuje rovněž směrnice 2009/138/ES, použije se zároveň toto nařízení i směrnice 2009/138/ES.

Článek 4

- 3. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) „investičním produktem“ se rozumí investice, u níž je částka splatná investorovi bez ohledu na právní formu investice vystavena výkyvům referenčních hodnot nebo výkonnosti jednoho nebo více aktiv, která nebyla investorem přímo zakoupena;
- b) „tvůrcem investičním produktem“ se rozumí:
 - i) každá fyzická nebo právnická osoba, která vytváří investiční produkt;
 - ii) každá fyzická nebo právnická osoba, která provádí změny stávajícího investičního produktu tím, že mění jeho profil rizik a výnosů nebo náklady spojené s investicí do investičního produktu;
- c) „retailovými investory“ se rozumí:
 - i) neprofesionální klienti podle čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice 2004/39/ES;
 - ii) zákazníci ve smyslu směrnice 2002/92/ES;
- d) „penzijními produkty“ se rozumějí produkty, jejichž primárním účelem je podle vnitrostátních právních předpisů poskytovat investorům příjem v důchodu, a které opravňují investora k získání určitých výhod;
- e) „trvalým nosičem“ se rozumí trvalý nosič definovaný v čl. 2 odst. 1 písm. m) směrnice 2009/65/ES;
- f) „příslušnými orgány“ se rozumí vnitrostátní orgány členských států, které jsou v souladu se zákonem zmocněny dohlížet na tvůrce investičního produktu nebo na subjekty prodávající investiční produkt retailovým investorům.

KAPITOLA II

SDĚLENÍ KLÍČOVÝCH INFORMACÍ

ODDÍL 1

VYPRACOVÁNÍ SDĚLENÍ KLÍČOVÝCH INFORMACÍ

Článek 5

Tvůrce investičního produktu vypracuje sdělení klíčových informací v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení pro každý investiční produkt, který vytvoří, a před prodejem příslušného investičního produktu retailovým investorům toto sdělení zveřejní na internetových stránkách dle vlastního výběru.

ODDÍL II

FORMA A OBSAH SDĚLENÍ KLÍČOVÝCH INFORMACÍ

Článek 6

1. Sdělení klíčových informací musí být přesné, pravdivé, jasné a nesmí uvádět v omyl.
2. Sdělení klíčových informací musí být samostatný dokument zřetelně odlišený od propagačních materiálů.
3. Sdělení klíčových informací musí být vypracováno jako krátký dokument, který je:
 - a) prezentován a uspořádán tak, aby se snadno četl, přičemž je použito písmo čitelné velikosti;
 - b) jasně formulován a napsán jazykem, který retailovému investorovi usnadňuje pochopení sdělovaných informací, přičemž především:
 - i) použitý jazyk je jasný, stručný a srozumitelný,
 - ii) vyhýbá se používání žargonu,
 - iii) vyhýbá se odborným pojmům tam, kde je možné místo nich použít běžná slova.
4. Pokud jsou ve sdělení klíčových informací použity barvy, srozumitelnost informací se nezmenší v případě, že sdělení klíčových informací bude vytištěno nebo kopírováno v černobílé verzi.
5. Pokud je ve sdělení klíčových informací použita značka nebo logo tvůrce investičního produktu nebo skupiny, jejímž je tento tvůrce členem, nesmí odvádět pozornost retailového investora od informací, které jsou ve sdělení uvedeny, ani zakrývat text.

Článek 7

Sdělení klíčových informací musí být vypracováno v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž se prodej investičního produktu uskuteční, nebo v jazyce, který příslušné orgány tohoto členského státu akceptují; v případě, že byl vytvořen v jiném jazyce, musí být do jednoho z uvedených jazyků přeložen.

Článek 8

1. Název „Sdělení klíčových informací“ musí být viditelně umístěn v horní části titulní strany sdělení klíčových informací. Přímo pod názvem je umístěna vysvětlivka tohoto znění:

„Toto sdělení obsahuje klíčové informace o tomto investičním produktu. Nejde o propagační materiál; poskytnutí těchto informací vyžaduje zákon, abyste lépe porozuměli podstatě tohoto

investičního produktu a rizikům spojeným s investicemi do něj. Pro informované rozhodnutí, zda danou investici provést, se doporučuje seznámit se s tímto sdělením.“

2. Sdělení klíčových informací musí obsahovat tyto informace:

- a) název investičního produktu a totožnost jeho tvůrce v oddíle na začátku sdělení;
- b) v oddíle nazvaném „Popis investice“ podstatu a hlavní rysy daného investičního produktu včetně:
 - i) typu investičního produktu;
 - ii) jeho cílů a prostředků k jejich dosažení;
 - iii) údaje o tom, zda tvůrce investičního produktu usiluje o konkrétní výsledky v oblasti životního prostředí, sociální oblasti nebo v oblasti správy a řízení, ať již v souvislosti se svou obchodní činností nebo s investičním produktem, a pokud ano, je nutno uvést tyto žádoucí výsledky a způsob, jakým jich má být dosaženo;
 - iv) v případě, že investiční produkt nabízí pojistná plnění, údaje o těchto pojistných plněních;
 - v) doby trvání investičního produktu, pokud je známa;
 - vi) scénáře výkonnosti, pokud je tato možnost významná s ohledem na povahu produktu;
- c) v oddíle s názvem „Potenciální ztráty“, stručný údaj o tom, zda může dojít ke ztrátě kapitálu, včetně informací o:
 - i) poskytovaných zárukách nebo ochraně kapitálu včetně jejich případných omezení;
 - ii) tom, zda se na investiční produkt vztahují systémy kompenzace nebo záruk;
- d) v oddíle nazvaném „K jakému účelu slouží“ označení doporučené minimální doby držení a očekávaného profilu likvidity produktu, včetně možnosti a podmínek zrušení investice před její splatností vzhledem k profilu rizika a výnosu investičního produktu a vývoji na trhu, na který se zaměřuje;
- e) v oddíle nazvaném „Rizika a potenciální výnosy“ poměr rizik a výnosů investičního produktu včetně souhrnného ukazatele tohoto poměru a upozornění na veškerá konkrétní rizika, která nejsou v tomto souhrnném ukazateli plně zohledněna;
- f) v oddíle nazvaném „Náklady“ náklady spojené s investicí do investičního produktu zahrnující přímé i nepřímé náklady investora včetně souhrnných ukazatelů těchto nákladů;

- g) v oddíle nazvaném „Výsledky v minulosti“ výsledky investičního produktu dosažené v minulosti, pokud jsou významné s ohledem na povahu produktu a délku jeho historie;
 - h) u penzijních produktů v oddíle nazvaném „Výnos při odchodu do důchodu“ odhad možných budoucích výsledků.
3. Tvůrce investičního produktu může uvést jiné informace jen tehdy, pokud jsou nezbytné pro informované investiční rozhodování retailového investora o konkrétním investičním produktu.
4. Informace uvedené v odstavci 2 se předkládají v jednotném formátu včetně jednotných nadpisů a ve standardizovaném pořadí uvedeném v odstavci 2 tak, aby umožňovaly porovnání se sdělením klíčových informací o jakémkoli jiném investičním produktu. Sdělení klíčových informací bude viditelně označeno jednotným symbolem, které ho odliší od jiných sdělení.
5. Komise je oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, jimiž se stanoví podrobnosti prezentace a obsah jednotlivých prvků informací podle odstavce 2, prezentace a podrobnosti ostatních informací, které tvůrce produktu případně zahrne do sdělení klíčových informací podle odstavce 3, a podrobnosti jednotného formátu a jednotný symbol podle odstavce 4. Komise zohlední rozdíly mezi investičními produkty a schopnostmi retailových investorů a rovněž charakteristiku investičních produktů umožňující retailovému investorovi výběr z různých podkladových investic nebo jiných možností daného produktu včetně případů, kdy lze tuto volbu provést v různých okamžicích nebo ji v budoucnu změnit.
6. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) vypracují návrhy regulačních norem s cílem stanovit:
- a) metodiku podporující prezentaci rizika a výnosů, jak je uvedeno v odst. 2 písm. e) tohoto článku; a
 - b) výpočet nákladů, jak je uvedeno v odst. 2 písm. f) tohoto článku.

Návrhy regulačních technických norem musí zohlednit různé typy investičních produktů. Evropské orgány dohledu předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [...].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy v souladu s postupem stanoveným v člancích 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, v člancích 10 až 14 nařízení 1094/2010 a v člancích 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 9

Propagační sdělení obsahující konkrétní informace o investičním produktu nesmí obsahovat prohlášení popírající informace uvedené ve sdělení klíčových informací ani informace snižující význam sdělení klíčových informací. V propagačních materiálech musí být uvedeno, že sdělení klíčových informací je k dispozici, a informace o tom, jak je možné ho získat.

Článek 10

1. Tvůrce investičního produktu podrobuje informace obsažené ve sdělení klíčových informací pravidelné revizi, a pokud z této revize vyplyne potřeba změny, sdělení klíčových informací upraví.
2. Komise je oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro kontrolu informací obsažených ve sdělení klíčových informací a pro úpravy sdělení klíčových informací, pokud jde o:
 - a) podmínky a frekvenci kontroly informací obsažených ve sdělení klíčových informací;
 - b) podmínky, za kterých je nutno informace obsažené ve sdělení klíčových informací upravit a za kterých je povinné nebo možné upravené sdělení klíčových informací znovu zveřejnit;
 - c) konkrétní podmínky, za kterých je nutno kontrolovat informace obsažené ve sdělení klíčových informací, případně upravit sdělení klíčových informací v případě, že investiční produkt není retailovým investorům k dispozici nepřetržitě;
 - d) okolnosti, za kterých mají být retailoví investoři informováni o upraveném sdělení klíčových informací o investičním produktu, který zakoupili.

Článek 11

3. Pokud tvůrce investičního produktu vytvořil sdělení klíčových informací, které není v souladu s požadavky článků 6, 7 a 8 a na které se retailový investor při rozhodování o investici spolehl, může retailový investor vznést vůči tvůrci daného investičního produktu nárok na náhradu případné škody, která byla danému retailovému investorovi způsobena použitím sdělení klíčových informací.
4. Pokud retailový investor prokazatelně utrpí ztrátu v důsledku použití informací obsažených ve sdělení klíčových informací, je tvůrce investičního produktu povinen prokázat, že sdělení klíčových informací bylo vypracováno v souladu s články 6, 7 a 8 tohoto nařízení.
5. Stanovení důkazního břemene uvedené v odstavci 2 nelze předem měnit na základě dohody. Jakékoli takové ustanovení v rámci předem uzavřené dohody není pro retailové investory závazné.

ODDÍL III

POSKYTNUTÍ SDĚLENÍ KLÍČOVÝCH INFORMACÍ

Článek 12

1. Subjekt prodávající investiční produkt retailovým investorům je povinen poskytnout jim sdělení klíčových informací v dostatečném předstihu před uzavřením transakce týkající se daného investičního produktu.
2. Subjekt prodávající investiční produkt může odchýlně od odstavce 1 poskytnout retailovému investorovi sdělení klíčových informací bezprostředně po uzavření transakce, pokud:
 - a) se retailový investor rozhodne transakci uzavřít za použití dálkových komunikačních prostředků, pokud:
 - b) sdělení klíčových informací nelze poskytnout v souladu s odstavcem 1; a
 - c) subjekt prodávající investiční produkt retailového investora o této skutečnosti informoval.
3. Pokud je provedeno několik po sobě následujících transakcí týkajících se téhož investičního produktu jménem retailového investora v souladu s pokyny, které tento investor zadá subjektu prodávajícímu daný investiční produkt před první transakcí, vztahuje se povinnost poskytnout sdělení klíčových informací podle odstavce 1 pouze na první transakci.
4. Komisi je v souladu s článkem 23 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, které stanoví:
 - a) podmínky pro splnění požadavku včasného poskytnutí sdělení klíčových informací, jak je stanoveno v odstavci 1;
 - b) způsob a lhůtu poskytnutí sdělení klíčových informací v souladu s odstavcem 2.

Článek 13

1. Subjekt prodávající investiční produkt poskytne sdělení klíčových informací retailovým investorům bezplatně.
2. Subjekt prodávající investiční produkt poskytne sdělení klíčových informací retailovému investorovi na jednom z těchto nosičů:
 - a) na papíře;
 - b) na jiném trvalém nosiči než na papíře, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 4; nebo

- c) prostřednictvím internetových stránek, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 5.
3. Avšak pokud je sdělení klíčových informací poskytnuto na jiném trvalém nosiči než na papíře nebo prostřednictvím internetových stránek, retailovým investorům se na vyžádání a bezplatně poskytne papírová kopie.
4. Sdělení klíčových informací lze poskytnout na trvalém nosiči jiném než na papíře, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) užití trvalého nosiče je vhodné vzhledem k okolnostem, za nichž se uskutečňuje obchod mezi subjektem prodávajícím investiční produkt a retailovým investorem; a
 - b) retailový investor měl možnost zvolit si informace na papíře nebo na trvalém nosiči, a zvolil si druhou možnost.
5. Sdělení klíčových informací je možné poskytnout prostřednictvím internetových stránek, pokud budou tyto informace určeny osobně retailovému investorovi, nebo budou splněny tyto podmínky:
- a) poskytnutí sdělení klíčových informací pro investory prostřednictvím internetových stránek je vhodné vzhledem k okolnostem, za nichž se uskutečňuje obchod mezi subjektem prodávajícím investiční produkt a retailovým investorem;
 - b) retailový investor souhlasil s poskytnutím sdělení klíčových informací prostřednictvím internetových stránek;
 - c) retailový investor byl elektronickou cestou informován o adrese internetových stránek a o umístění na internetových stránkách, kde lze sdělení klíčových informací nalézt;
 - d) pokud bylo sdělení klíčových informací revidováno podle článku 10, všechny revidované verze jsou rovněž retailovému investorovi k dispozici;
 - e) je zajištěno, že sdělení klíčových informací je přístupné na těchto internetových stránkách po tak dlouhou dobu, jakou investor přiměřeně potřebuje k jejich prohlédnutí.
6. Pro účely odstavce 4 a 5 platí, že poskytnutí informací na trvalém nosiči jiném než na papíře nebo prostřednictvím internetových stránek se považuje za vhodné vzhledem k okolnostem, za nichž se uskutečňuje obchod mezi subjektem prodávajícím investiční produkt a retailovým investorem, jestliže má retailový investor prokazatelně pravidelný přístup na internet. Za důkaz se považuje e-mailová adresa, kterou retailový investor poskytl pro účely realizace daného obchodu.

KAPITOLA III

VYŘIZOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ, ZJEDNÁVÁNÍ NÁPRAVY, SPOLUPRÁCE

Článek 14

Tvůrce investičního produktu vytvoří vhodné postupy a opatření zajišťující, aby retailoví investoři, kteří podali stížnost týkající se sdělení klíčových informací, obdrželi řádně a včas věcnou odpověď.

Článek 15

1. Pokud retailový investor zahájí postup alternativního řešení sporů podle vnitrostátního práva vůči tvůrci investičních produktů nebo subjektům prodávajícím investiční produkty, který se týká sporu ohledně práv a povinností stanovených tímto nařízením, tvůrci investičních produktů nebo subjekty prodávající investiční produkty se uvedeného postupu zúčastní, a to za předpokladu, že splňuje tyto požadavky:
 - a) výsledkem postupu jsou rozhodnutí, která nejsou závazná;
 - b) promlčecí lhůta pro zahájení soudního řešení sporu se po dobu konání postupu alternativního řešení sporů pozastavuje;
 - c) doba promlčení nároku se po dobu konání postupu alternativního řešení sporů pozastavuje;
 - d) postup je bezplatný nebo za mírný poplatek, jak je uvedeno ve vnitrostátních právních předpisech;
 - e) elektronické prostředky nejsou jedinými prostředky, jejichž prostřednictvím mohou mít strany přístup k postupu;
 - f) pokud si to naléhavost situace žádá, jsou ve výjimečných případech možná předběžná opatření.
2. Členské státy oznámí Komisi subjekty, které jsou oprávněny řešit postupy uvedené v odstavci 1 do [vložte konkrétní datum šest měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost]. Neprodleně oznámí Komisi všechny následné změny týkající se těchto subjektů.
3. Subjekty oprávněné řešit postupy uvedené v odstavci 1 vzájemně spolupracují na řešení přeshraničních sporů, které vznikly na základě tohoto nařízení.

Článek 16

Pro účely použití tohoto nařízení příslušné orgány spolupracují mezi sebou i se subjekty odpovědnými za mimosoudní postupy vyřizování stížností a zjednávání nápravy uvedené v článku 15.

Příslušné orgány si zejména bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují informace, které mají význam pro plnění jejich povinností podle tohoto nařízení.

Článek 17

1. Členské státy použijí ke zpracování osobních údajů provedenému v daném členském státě podle tohoto nařízení směrnici 95/46/ES.
2. Ke zpracování osobních údajů, které provádějí Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001.

KAPITOLA IV SPRÁVNÍ SANKCE A OPATŘENÍ

Článek 18

1. Členské státy stanoví pravidla pro ukládání přiměřených správních opatření a sankcí v případech, kdy dojde k porušení tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich provádění. Tyto sankce a opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Do [24 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost] oznámí členské státy pravidla uvedená v prvním pododstavci Komisi a Smíšenému výboru evropských orgánů dohledu. Neprodleně také oznámí Komisi a Smíšenému výboru evropských orgánů dohledu všechny jejich případné následné změny.

2. Při výkonu svých pravomocí uvedených v článku 19 příslušné orgány úzce spolupracují s cílem zajistit, aby správní opatření a sankce vedly k žádoucím výsledkům uvedeným v tomto nařízení, a koordinují svou činnost, aby zabránily možnému zdvojování a překrývání při uplatňování správních opatření a sankcí v přeshraničních případech.

Článek 19

1. Tento článek se vztahuje na tato porušení:
 - a) sdělení klíčových informací není v souladu s čl. 6 odst. 1 až 3 a s článkem 7;
 - b) sdělení klíčových informací neobsahuje informace uvedené v čl. 8 odst. 1 a 2 nebo není předloženo v souladu s čl. 8 odst. 4;

- c) propagační materiál v rozporu s článkem 9 obsahuje informace týkající se investičního produktu, které odporují informacím uvedeným ve sdělení klíčových informací;
 - d) sdělení klíčových informací nebylo zkontrolováno a upraveno v souladu s článkem 10;
 - e) sdělení klíčových informací nebylo vypracováno v dostatečném předstihu v souladu s čl. 12 odst. 1;
 - f) sdělení klíčových informací nebylo vypracováno bezplatně v souladu s čl. 13 odst. 1.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc uložit minimálně tato správní opatření a sankce:
- a) příkaz zakazující uvádění investičního produktu na trh;
 - b) příkaz pozastavující uvádění investičního produktu na trh;
 - c) upozornění, které je zveřejněno a které identifikuje odpovědnou osobu a povahu daného porušení;
 - d) příkaz k vydání nové verze sdělení klíčových informací.
3. Členské státy zajistí, aby pokud příslušné orgány uloží jedno nebo více správních opatření a sankcí v souladu s odstavcem 2, měly tyto příslušné orgány podle vnitrostátních právních předpisů pravomoc vydat nebo požadovat, aby tvůrce investičního produktu nebo subjekt prodávající investiční produkt vydal přímé sdělení příslušnému retailovému investorovi, které bude obsahovat informace o správních opatřeních nebo sankcích a o tom, kde lze podat stížnost nebo uplatnit žádost o zjednání nápravy.

Článek 20

Příslušné orgány uplatní správní opatření a sankce uvedené v čl. 19 odst. 2 s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem, včetně:

- a) závažnosti a délky trvání porušení pravidel;
- b) míry odpovědnosti odpovědné osoby;
- c) dopadu porušení na zájmy retailových investorů;
- d) kooperativního chování osoby odpovědné za porušení;
- e) případného předchozího porušení pravidel odpovědnou osobou.

Článek 21

1. V případě, že příslušný orgán zveřejnil správní opatření a sankce, vyrozumí o těchto správních opatřeních a sankcích zároveň Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy.
2. Členské státy poskytnou Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy, Evropskému orgánu pro bankovníctví a Evropskému orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění jednou ročně souhrnné informace o všech správních opatřeních a sankcích uložených v souladu s článkem 18 a s čl. 19 odst. 2.
3. Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro cenné papíry a trhy a Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění tyto informace zveřejní ve výroční zprávě.

Článek 22

Informace o sankcích a opatřeních uložených v důsledku porušení pravidel uvedených v čl. 19 odst. 1 musí být zpřístupněny veřejnosti bez zbytečného odkladu a musí zahrnovat minimálně informace o typu porušení tohoto nařízení a totožnost odpovědných osob s výjimkou případů, kdy by takové zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy.

Pokud by zveřejnění způsobilo zúčastněným stranám nepřiměřenou škodu, zveřejní příslušné orgány sankce nebo opatření anonymně.

KAPITOLA IV ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5, v čl. 10 odst. 2 a v čl. 12 odst. 4 je Komisi svěřena na dobu [4 let] od vstupu tohoto nařízení v platnost. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5, v čl. 10 odst. 2 a v čl. 12 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí uvedených v tomto rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 5, čl. 10 odst. 2 a čl. 12 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Článek 24

Správcovské společnosti a investiční společnosti uvedené v čl. 2 odst. 1 a v článku 27 směrnice 2009/65/ES a subjekty prodávající podílové jednotky SKIPCP podle definice v čl. 1 odst. 2 uvedené směrnice jsou osvobozeny od povinností uvedených v tomto nařízení po dobu [Úř. věst.: vložte prosím datum 5 let po vstupu v platnost].

Článek 25

1. Komise přezkoumá toto nařízení čtyři roky po dni jeho vstupu v platnost. Tento přezkum zahrnuje obecné hodnocení praktického uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení, přičemž řádně zohlední vývoj na trhu retailových investičních produktů. Pokud jde o SKIPCP, jak jsou definovány v čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES, přezkum posoudí, zda se přechodná opatření podle článku 24 tohoto nařízení prodlouží, nebo pokud dojde ke zjištění jakýchkoli nezbytných úprav, zda ustanovení o klíčových informacích pro investory ve směrnici 2009/65/ES mohou být nahrazena nebo považována za rovnocenná sdělení klíčových informací podle tohoto nařízení. Tento přezkum rovněž zváží možné rozšíření působnosti tohoto nařízení na jiné investiční produkty.
2. Po konzultaci se Smíšeným výborem evropských orgánů dohledu předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která bude případně doprovázena legislativním návrhem.

Článek 26

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od [dva roky po vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*